

nemføres af kommunerne i det omfang, det er beskrevet ovenfor. Dette forslag om miljøministerens mulighed for at give tilladelse til ophævelse af en hel zone, er begrundet såvel i hensynet til, at de udgifter, der er forbundet med etablering af en miljøzone, ikke forspildes, som i hensynet til, at miljøzonen, og de deraf følgende mærkekrav, skal kunne ophæves, når emissions- og filterkravene reelt har mistet deres betydning i praksis. Det er således en forudsætning for lovforslaget, at ministeren i medfør af denne bestemmelse alene giver tilladelse til ophævelse af en miljøzone, når partikeludledning og filterkravene reelt set ingen betydning har mere, fordi alle køretøjer opfylder de fastsatte udledningskrav til køretøjernes motorer.

I relation til afgrænsningen af »betydelig trafik«, jf. stk. 1 og stk. 2, i de større, sammenhængende byområder, skal der som udgangspunkt være tale om en eller flere veje med en årsdøgntrafik på omkring 500 tunge dieseldrevne køretøjer.

Kommunalbestyrelsens beslutninger i henhold til stk. 1 og 2 skal ligge indenfor de rammer, som fremgår af lovforslaget og regler udstedt i medfør af lovforslaget. Kommunalbestyrelsen kan således træffe beslutning om miljøzonen afgrænsning, når miljøministeren har udmøntet de foreslåede bemyndigelser i § 15 a, stk. 3 og 6.

Med stk. 3 foreslås det, at miljøministeren fastsætter regler om den geografiske afgrænsning af »større sammenhængende byområder«, herunder om »undtagelse af visse veje«.

For så vidt angår »større sammenhængende byområder« er det hensigten, at ministeren fastlægger, at miljøzonerne kan omfatte bymidte-områder, men også andre byområder, hvor trafikken er betydelig. Sådanne områder betegnes i de større byer ofte som brokvarterer. Miljøzonerne vil også kunne omfatte kvarterer, som har en forstadsræssig karakter, men hvor der også er betydelig trafik. Det er endvidere hensigten, at ministeren i den udmøntende bekendtgørelse fastsætter regler om, at et »tæt bebygget sammenhængende område« skal udgøre mindst 2 km².

Med den foreslåede bemyndigelse vedrørende »undtagelse af visse veje« kan miljøministeren fastlægge, at kommunerne skal undtage visse veje indenfor miljøzonen. Denne bemyndigelse kan blandt andet omfatte situationer, hvor internationale regler indebærer, at visse veje skal fritages. Ministeren kan endvidere fastlægge, at visse veje indenfor miljøzonen kan undtages, såfremt kommunalbestyrelsen vurderer, at undtagelsen er nødvendig. Denne bemyndigelse kan blandt andet omfatte situationer, hvor undtagelsen af en vej eller flere veje vurderes at have en miljø- og

sundhedsmæssigt set underordnet betydning. De af ministeren fastsatte regler om undtagelse af visse veje, herunder enten som en pligt for kommunalbestyrelsen eller som en mulighed for kommunalbestyrelsen, kan ligeledes omfatte bestemmelser vedrørende veje, hvortil der ikke er en fornuftig alternativ rute uden om miljøzonen og hvor vejene samtidig forudsættes benyttet af gennemkørende, regional trafik (som for eksempel Limfjordsbroen), eller veje til og fra havne, der er centrale i forhold til international skibs- og vejtransport.

For så vidt angår skiltning bemærkes, at det følger af Lov om offentlige veje, at vejbestyrelsen har ansvaret for de offentlige veje, herunder også ansvaret for, at der afmærkes i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i blandt andet afmærkningsbekendtgørelsen. Det er hensigten, at Miljøstyrelsen sammen med Vejdirektoratet udformer teksten på den tavle, der vedrører miljøzonerne.

Kommunalbestyrelsens beslutning om etablering, udvidelse, indskrænkning eller ophævelse af en miljøzone forudsættes optaget i redegørelsen for kommuneplanens forudsætninger, jf. planlovens § 11 e, ved først kommende revision af kommuneplanen.

Ad stk. 4

I medfør af miljøbeskyttelseslovens generelle klage-regler, jf. § 91, kan kommunalbestyrelsens afgørelser og beslutninger efter loven eller regler, der er fastsat med hjemmel i loven, påklages til Miljøklagenævnet, medmindre andet fremgår af lovens bestemmelse, jf. dog § 92.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsens afgørelser om etablering, udvidelse, indskrænkning og ophævelse af en miljøzone ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Begrundelsen herfor er, at det er kommunalbestyrelsen, der - i kraft af det lokale kendskab - besidder en viden, som udgør en vigtig del af grundlaget for at kunne træffe beslutning om en miljøzonen nærmere afgrænsning, herunder indenfor de nærmere rammer, som lovforslaget og regler udstedt i medfør af lovforslaget fastlægger.

Ad stk. 5 og 6

Med den foreslåede § 15 a, stk. 5 skal kommunalbestyrelsen offentliggøre sin afgørelse om etablering, udvidelse, indskrænkning og ophævelse af en miljøzone. Det foreslås endvidere, at der skal gå mindst 14 måneder fra offentliggørelsen af kommunalbestyrelsens afgørelse om etablering eller udvidelse af en miljøzone til det tidspunkt, hvor miljøzonen får virkning og kan håndhæves. Begrundelsen for denne 14-månedersregel er, at der er behov for en minimumsperiode